

“Els artistes ja vivim sempre una mica confinats..., anem de casa al taller i del taller a casa”

d'una persona: vull que vegis un objecte i una persona al mateix temps. D'aquí el títol: “Objectes personals”, que no té a veure amb les claus ni la cartera, sinó amb l'objectualització de la persona o la personalització de l'objecte. Les meves escultures són una mica Pinotxos: són objectes que volen ser persones, però que mai ho aconsegueixen.

Per què escullis la fusta com a material de treball?

És idònia per encaixar o fer assemblatge, és finita, amb una direcció. Per mi la fusta és essència de matèria. Moltes religions diuen que Déu ens va crear a partir del fang: si no ens hagués creat del fang, ho hauria fet de fusta. És com molt sensual, massissa... i si busco als antecedents, el rebesavi ja feia els sants de fusta.

És possible viure de l'escultura? Tu la combines amb la docència.

És difícil viure de l'escultura, però també és molt difícil viure del futbol! La pregunta següent és: “així, ets ric i famós?” Recordo que el 2016 vaig parlar amb l'aleshores conseller de Cultura, Santi Vila, i amb la funcionària responsable d'Art, que em va dir que tenien registrat que els artistes, actors... guanyaven 6.000 euros l'any. Al final, els mecenes de l'art som nosaltres!, els que fem que hi hagi cultura al país som nosaltres, perquè estem disposats a renunciar a moltes coses. De tota manera, jo visc de l'art, no dels diners que paga la Universitat.

T'agrada la docència?

Amb 15 anys he vist molts canvis: jo cada vegada tinc més experiència i els alumnes arriben menys preparats, no saben mirar. Des que Belles Arts es va integrar a la UB, als anys 70, la cosa ha anat a la baixa. A més, entren per nota, no fan prova d'accés. Abans, quan t'havies de preparar, entrar era un premi. Com a professor et vas adaptant al que arriba.

La teva obra forma part de prestigioses col·leccions nacionals i internacionals. Costa molt fer-se un lloc en aquest món? Quin paper hi juguen les fires i les galeries d'art?

També ha canviat molt. Els darrers 10-15 anys, les fires cada cop tenen més pes i les galeries, menys. Hi ha cinc o sis fires mundials que remenen les cireres i que mouen molts diners. L'artista viu més car del món, de jove es dedicava a la borsa. És un tema de finances. I és una passada com de cars són els estands d'una fira. Hi vas perquè en una setmana hi passa tanta gent com durant anys en una galeria, però un estand normalet et pot costar entre 20.000 i 40.000 euros, suma-hi

hotel, transport, per estar-hi 5 dies! L'art no pot estar pagant els mateixos preus que Construmat o els mòbils. Fira de Barcelona hauria de ser una empresa pública, però és una privada que guanya molts diners.

Som en nova normalitat després de tres mesos d'excepcionalitat. La vivència, t'ha estimulat com a creador o al contrari?

Crec que als artistes és a qui menys ha afectat tot això, en el sentit formal, perquè ja vivim sempre una mica confinats i amb ingressos econòmics molt irregulars, anem de casa al taller i del taller a casa. Però anímicament... Un company m'ho deia: “necessito estar bé per anar al taller”, com un atleta que, refredat, no pot anar a córrer. Jo he anat treballant, però a un altre ritme. No sé si el tema sortirà a la meua obra... Hi ha artistes que són més àgils, jo no visc en la immediatesa. Els literats són els que arriben primer; els il·lustradors treuen una vinyeta en 24 h... Quan trio la roba per a les escultures intento que sigui atemporal, que no passi de moda. No busco fer una crònica del moment. Com deia García Márquez, quan tens una idea per a una novel·la, guarda-la en un calaix i si al cap de 20 anys ja no és vàlida, una novel·la que t'has estalviat d'escriure.

Per cert, has fet classe virtual aquests dies?

Sí, encara que tenia alumnes que no tenien connexió. Aquest virus ha fet avançar el treball i l'estudi a distància més d'una dècada. Al final l'experiència ha estat prou bé, però l'escultura telemàtica és complicada. La pantalla et dona una lectura plana.

“Al final, els mecenes de l'art som els artistes, som nosaltres els que fem que hi hagi cultura al país”

